

ספורי הזוהר

בְּלִשׁוֹן הַקּוֹדֶשׁ

מְלֻקֵט מִכָּל סִפְרֵי הַזוהַר הַקּוֹדֶשׁ
לְתַנּוּא הָאֱלוּקִי רַבִּי שְׁמַעוֹן בַּר יוֹחָאי וְע"א

אור הזוהר - ספורי הזוהר גליון 646

האדמו"ר מהאלמין רבי שלום יהודה גראס שליט"א
חיבר למעלה מאלף ספרים על כל מקצועות התורה

0527651911: להפצה בחינם ולתרומות:

הצלה מדרך מסכנת

(זוהר ח"ב מט ע"א וע"ב)

בְּשַׁעָה שֶׁהִנָּהָר הַזֶּה הָעֵמֶק שֶׁל הַכֹּל שׁוֹפֵעַ
וְיוֹצֵא עַל הַשָּׁמַיִם, אֵז הַכֹּל בְּשִׁמְחָה,
וְהַגְּבִירָה מְתַעֲטֶרֶת בְּמַלְךָ, וְכָל הָעוֹלָמוֹת
בְּשִׁמְחָה. וְהַשְּׁלֵטוֹן שֶׁל הָעַמִּים עוֹבְדֵי עֲבוֹדַת
כּוֹכָבִים וּמַזְלוֹת מְעַבְּר מִלְּפָנֵי הַגְּבִירָה, וְאֵז
זוֹקְפִים רֹאשׁ כָּל הָאֲחוּזִים בָּהּ.

בֵּין כִּף רָאוּ אִישׁ אֶחָד שֶׁהָיָה בָּא, וּמִשָּׂא אֶחָד
לְפָנָיו. אָמַר רַבִּי חֵיִיא, גַּלְךָ, אוֹלֵי הָאִישׁ
הַזֶּה עוֹבֵד עֲבוֹדַת כּוֹכָבִים וּמַזְלוֹת הוּא, אוֹ עַם
הָאָרֶץ הוּא, וְאָסוּר לְהִשְׁתַּתֵּף עִמּוֹ בְּדֶרֶךְ. אָמַר
רַבִּי יוֹסִי, גִּשְׁב כָּאֵן וְנִרְאָה, אוֹלֵי הוּא אִישׁ גָּדוֹל.

בֵּין כִּף עָבַר לְפָנֵיהֶם, וְאָמַר לָהֶם, בְּסָבוּב שֶׁל
הַמְּעַבֵּר הַמְּסַכֵּן הַזֶּה צָרִיךְ לוֹוִי, וְאֲנִי יוֹדֵעַ
דֶּרֶךְ אַחֲרָת, וְנִסְטָה מִכָּאֵן, וְאֲנִי רְצִיתִי לוֹמַר
לָכֶם, שְׁלֹא אֶחְטָא בָכֶם וְלֹא אֶעֱבֹר עַל מַה
שֶׁכְּתוּב (ויקרא יט) "וְלִפְנֵי עֵזֶר לֹא תִתֵּן מִכְּשׁוֹל",
וְאַתֶּם כְּמוֹ סוּמִים בְּדֶרֶךְ הַזֶּה, וְלֹא תִסְתַּכְּנוּ
בְּנַפְשְׁכֶם. אָמַר רַבִּי יוֹסִי, בְּרוּךְ הַרְחֵמֵן שֶׁחִכְּנוּ
כָּאֵן. הִתְחַבְּרוּ עִמּוֹ. אָמַר לָהֶם, לֹא לְדַבֵּר שׁוּם
דְּבָר כָּאֵן עַד שֶׁנֶּעֱבֹר בְּזֶה. סְטוּ לְדֶרֶךְ אַחֲרָת.

אַחַר שֶׁיֵּצְאוּ מֵאוֹתוֹ מְקוֹם, אָמַר לָהֶם, בְּאוֹתָהּ
הַדֶּרֶךְ הָאַחֲרָת הָיוּ הוֹלְכִים פַּעַם אֶחָד

רַבִּי חֵיִיא וְרַבִּי יוֹסִי הָיוּ הוֹלְכִים בְּמַדְבָּר. אָמַר
רַבִּי חֵיִיא לְרַבִּי יוֹסִי, בֹּא וְאָמַר לָךְ,
שְׁכַשְׁרוּצָה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ
הוּא לְהַעֲבִיר שְׁלֵטוֹן שֶׁל
הָאָרֶץ, אֵינוֹ עוֹשֶׂה עַד
שֶׁמְעַבִּיר הַשְּׁלִיט שְׁלָהֶם
בְּרַקִּיעַ, וְלֹא מְעַבִּיר אֶת הַשְּׁלִיט שְׁלָהֶם עַד
שֶׁמִּמְנָה אַחַר בְּמִקְוָמוֹ, כְּדֵי שְׁלֹא יִגְרַע
[הַשְּׁלֵטוֹן] הַשְּׁמוּשׁ שְׁלָהֶם בְּרַקִּיעַ, כְּדֵי לָקִים מַה
שֶׁכְּתוּב (דניאל ד) "וְלִמִּי שֶׁיִּחַפֵּץ יִתְנַנֶּה". אָמַר רַבִּי
יוֹסִי, וְדַאי כִּף הוּא.

פְּתַח רַבִּי יוֹסִי וְאָמַר, (תהלים ח) "ה' אֲדַנִּינוּ מַה
אֲדִיר שִׁמְךָ בְּכָל הָאָרֶץ". "ה' אֲדַנִּינוּ" -
כְּשִׁרוּצָה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְשִׁבֵר אֶת כַּחַ
הָעַמִּים עוֹבְדֵי כּוֹכָבִים וּמַזְלוֹת, מְחַזֵּק דֵּינוֹ
עֲלֵיהֶם וְשׁוֹבֵר אוֹתָם, וּמְעַבִּיר מִלְּפָנָיו אֶת
הַשְּׁלִיט שְׁלָהֶם.

"אֲשֶׁר תְּנָה הוֹדֵךְ עַל הַשָּׁמַיִם", "אֲשֶׁר נָתַתְּ
הָיָה צָרִיךְ, אוֹ "תְּנָה הוֹדֵךְ". מַהוּ אֲשֶׁר
"תְּנָה הוֹדֵךְ"? אֵלֹא זֶהוּ סוּד שֶׁל הַנָּהָר הָעֵמֶק
שֶׁל הַכֹּל, וְדוּד בְּקֶשׁ בְּקֶשְׁתוֹ לְהַשְׁפִּיעַ מִמֶּנּוּ עַל
הַשָּׁמַיִם, וְזֶהוּ אֲשֶׁר, כְּנֶאֱמַר (שמות ג) "אֲהִיָּה
אֲשֶׁר אֲהִיָּה".

ובניו, ואבדה מהם את המלוכה, מתו מישראל כמה אלפים וכמה רבבות. ועד עכשו היה אותו החטא תלוי, עד שבא סנחריב והרגיו את הכל.

וזהו "עוד היום בנב", זהו יום עליון, ומיהו? זו כנסת ישראל שאבדה את השושבינים שלה, אותה שנשארה ללא ימין [שהיה לו] להדבק בשמאל, שהכהן הוא ימין, ומשום כך היה לו להתדבק בשמאל ומשום כך עוד היום בנב לעמד.

בא ראה, כתוב "גבעת שאול נסה". לממה כאן שאול? אלא משום שהוא הרג את הכהנים וגרם שתעקר מן העולם זרוע ימין - אף כאן מאותו יום לא עבר איש באותו מקום, כדי שלא יסתכן בנפשו. אמר לו רבי יוסי לרבי חייא, ולא אמרתי לך אולי הוא איש גדול?

פתח ואמר, (משלי ג) "אשרי אדם מצא חכמה". "אשרי אדם" - כמו אנו שמצאנו אותה וידענו ממך דבר חכמה. "ואדם יפיק תבונה" - כמו אנו שחכינו לך להתחבר עמך, וזהו אדם שמזמן לו הקדוש ברוך הוא מתנה בדרך, פני השכינה, ועל זה כתוב (משלי ד) "וארח צדיקים כאור נגה". הלכו.

כהן חכם, וכהן עם הארץ אחד עמו. קם אותו עם הארץ עליו באותו מקום והרגו. מאותו יום, כל מי שעובר באותו מקום, מסכן את נפשו, והרי מתחברים שם שודדי הרים והורגים ומקפחים את בני האדם, ואלה שיודעים לא עוברים שם, ומבקש הקדוש ברוך הוא דם אותו הפהן בכל יום.

פתח ואמר, (ישעיה י) "עוד היום בנב לעמד" וגו'. הרי בארונה אותם ראשי הישיבה, אבל אני לא אומר לכם כך, אלא שסוד הדבר למדנו. "עוד היום" - איזה יום זה? אלא כך כתוב, (שמות ו) "ויקח אהרן את אלישבע בת עמינדב". וסוד הוא על כנסת ישראל, שאהרן הוא שושבינה, לתקן את ביתה ולשמש אותה ולהכניסה למלך להזדוג כאחד. מכאן והלאה, כל כהן שמשמש במקדש, הוא כמו אהרן.

אחימלך היה כהן גדול עליון, וכל אותם הכהנים עמו היו שושביני הגבירה. כיון שנהרגו, נשארה הגבירה לבדה, ואבד השושבין שלה, ולא נמצא מי שמשמש לפניה ויתקן ביתה וישמח אותה להזדוג עם המלך.

ואז מאותו יום היא עברה לשמאל, ועומדת על העולם, אורבת לכל. הרגה את שאול

